

07.05.2026

Høringsuttalelse Delplan D66 for tidligere studentboliger i Nybyen

Vi viser til planprosess for Delplan D 66 for tidligere studentboliger i Nybyen. Nybyen er et nært komplett norsk gruveanlegg bygd under gjenreisingen etter andre verdenskrig.

Anleggets beliggenhet i høyarktis på 78°N gjør det helt unikt i nasjonal og internasjonal sammenheng, både på grunn av hva det representerer i form av arbeider- og industrikultur, norsk historie og tilstedevær i Arktis, men også på grunn av sin relativt enkle tilgjengelighet for tilreisende fra hele verden som vil lære om virksomheten i denne delen av Arktis. Siden vi har mistet Sverdrupbyen og Svea, er Nybyen det eneste eksempelet vi har igjen av norsk etterkrigsmodernisme på Svalbard. For å bruke eksempelet med Sveagruva er de eneste gjestående bygningene der minner etter den svenske gruvedriften, navnet er svensk og for en besøkende som ser stedet i dag uten forkunnskaper, er det ingen spor av det norske industrisamfunnet og tilstedeværet som tross alt var der lengst og av et omfang som var enormt mye større enn den tidlige svenske gruvedriften. Nå tror ikke vi at alle spor etter norsk gruvedrift kommer til å forsvinne i Longyearbyen, men stadig flere spor etter et betydelig norsk tilstedevær blir gradvis visket bort begrunnet i ønske om miljøvern, effektivitet og økonomiske motiverte begrunnelser. Det er et tankekors både for Norges og Longyearbyen identitet og historie, men også når vi ser hvordan historie og tilstedevær blir trukket fram og brukt i konflikter andre steder i verden.

Det vil være et stort kulturhistorisk tap dersom Nybyen mister sitt helhetlig uttrykk. Svalbard museum mener derfor at det ikke bør gis anledning til å rive brakkene som studentsamskipnaden ønsker. Ideelt sett burde Nybyen vært fredet gjennom vedtak, dette vil gjort verneformålet klarere og det ville gi klarere retningslinjer for eiere av byggene for fremtidig vern. For oss er det opplagt at det beste vernet skjer gjennom bruk og det vil derfor være nødvendig å finne ny bruk av alle bygningene i Nybyen.

Med vennlig hilsen

Eystein Markusson

Direktør

eystein.markusson@svalbardmuseum.no

INNSPILL / INPUT Delplan D66 for tidligere studentboliger i Nybyen:

Hva er viktig for deg? Innspill til alternativer, bruk, bevaring, utvikling eller andre forhold.

/ What is important to you? Input on alternatives, use, preservation, development, or other matters.

Vennligst skriv tydelig og leselig! Alternativt kan du sende innspill på e-post til nord@lpo.no.

Frist: 20.5.2026.

/ Please write clearly and legibly! Alternatively, you may submit your input by email to nord@lpo.no.

Deadline: 20 May 2026.

Dato / Date: 6.05.2026

Navn / Name:

E-post / Email

Inspill / Input:

- 1. Housing, simple with reasonable price for 1(2) person (ppl)
- * History, Svea was closed, Sverdrupbyen burned in the practice of fireman, mine 7 recently closed. Nybyen is still telling the mining history of Norway/Svalbard.
- * Culture, Artists Center is the place where a lot of exhibitions, concerts and other events take place. It is also the place where artists from all around the world come. They work on Arctic problems and "telling" later to the world about the situation, climate change, animals. It is very important. Over 70 artists come during 1 year from over 20 countries. to the Spitsbergen Artists Residency
- * Tourists need to walk somewhere. There even could be a museum, like in Ny Ålesund where 24/7 ppl can come in. Why not **LPO** to use barrack no 11 or 13 for that?

Avalanche

Why the fence project from Nybyen was refused and other 3 were accepted?
~~What~~ I would like to have clearance about it.

Someone told about missing / disappearing documents about fences which are already built.

Someone told that Nybyen fences were designed by Swiss and they don't know how to build.

I want to be anonymous.

INNSPILL / INPUT Delplan D66 for tidligere studentboliger i Nybyen:

Hva er viktig for deg? Innspill til alternativer, bruk, bevaring, utvikling eller andre forhold.
/ What is important to you? Input on alternatives, use, preservation, development, or other matters.

Vennligst skriv tydelig og leselig! Alternativt kan du sende innspill på e-post til nord@lpo.no.

Frist: 20.5.2026.

/ Please write clearly and legibly! Alternatively, you may submit your input by email to nord@lpo.no.

Deadline: 20 May 2026.

Dato / Date: 06-05-2026

Navn / Name: Daan Kivits

E-post / Email address: daan.kivits@xs4all.nl

Inspill / Input: To me, the student housing in Nybyen is important, and should be preserved, because:

— Norway has chosen to increase its presence on Svalbard, and tearing down the student housing in Nybyen could mean the eventual closing of Nybyen, because it will (seemingly) become even ~~more~~ less relevant (on paper). This would make Svalbard less attractive for Norwegians, for multiple reasons: (1) it makes starting a business on Svalbard even less attractive, both because of less housing for employees and less customers; (2) Longyearbyen will further ^{potential} lose its cultural identity, if we replace the barracks with new, functional, and "effective" style buildings like Elvesletta; (3) people living in Longyearbyen will feel even more "locked up", ~~more~~ especially in summer, when Nybyen is a famous destination for hikes, dogwalks, runs: for "daily tourism"! But also in ~~summer~~ the boundary of the winter season, when many use Nybyen to park their scooters; (4) Nybyen ~~to~~ provides a deeper, more direct connection to nature, compared to Longyearbyen. That is valuable for most Norwegians, as it is engrained into their culture.

— We are currently in a housing crisis, and Nybyen **Lpo** could be (part of) the solution. Closing Nybyen (the housing there) will further increase the pressure on the housing market, and force people

to leave the island, eventually. Especially in a place where arranging building permits is so challenging, we should not leave such a large ~~too~~ potential residential area unused. When we leave Nybyen now, the cost of returning will be much greater, and probably too high.

Nybyen might also solve the issue for seasonal housing availability, with many guides coming in Spring/Summer. ~~then~~ If avalanche risk is taken care of, it shouldn't cost too much either, as the costs for heating in summer are minimal.

— Just like the mining history, research and student history is ~~also~~ a vital part of Nybyen history. I personally lived there and have a deep connection to the place, and I think over half of the people who stay there for a semester develop the same connection with Nybyen. ~~There~~ From ~~1993~~ 1993-2014, there was about 300-750 students annually. And from 2014-2021, about ~~150~~ 150-375 students, annually. That is about 7350-18,375 students in total. My question to LL is therefore: "Are the feelings of that many people considered irrelevant?"

Tann!

Ring gjerne for
utdypning.

Reiser ved 13 mai, men
er tilgjengelig på tlf.

INNSPILL / INPUT Delplan D66 for tidligere studentboliger i Nybyen:

Hva er viktig for deg? Innspill til alternativer, bruk, bevaring, utvikling eller andre forhold.
/ What is important to you? Input on alternatives, use, preservation, development, or other matters.

Vennligst skriv tydelig og leselig! Alternativt kan du sende innspill på e-post til nord@lpo.no.

Frist: 20.5.2026.

/ Please write clearly and legibly! Alternatively, you may submit your input by email to nord@lpo.no.

Deadline: 20 May 2026.

Dato / Date: 5/5-2026

40049146

Navn / Name: Hilde Henningsen

E-post / Email address: hihenn@online.no

Inspill / Input:

Kan - som er det mulig? Teknisk, juridisk,
- som bør? Økonomisk, politisk, kulturelt, samf. messig,
Næringsmessig, kreativt
Kraftsentrum - og skapende
"Motvekt" ref. Fristaden Kristiansund
Svartlamoen

Matematikkens:

Hva er en bolig når man teller?

Kan/skal de erstattes (boligenhetene) eller
blir de borte i det store regnestykket?

Finnes det i det hele tatt alternative
tomter?

Slippt eller åpen agenda?

Strøpe villige, alternative, åpen marked
reell sesongrelaterte boligbehov. m.a.o

{ små og mellomstore firma, som tapet
totalt hvis den forskjellen er at
bolig er arbeidsgivers ansvar.

en statlig
aktor

* Et dilemma/antagonisme
Proessen i Nybyen

vs. Nye Braunstasjonen
for å bygge LPO
boliger for tilreisende
entreprenører

David og Goliat

Hvem har sin plass, for være tilstede her /
ha / finne / fylle sin rolle i Nybyen

Det norske vs. det ikke-norske

Demografi - konsekvenser

Det norske samfunnet blir enda norskere?

Oss og dem vs. Vi

Whats in it for us / Whats in it for them

Skolen og byg som utkant
Har en spurt skolen

og Δ skiftet
hvor skal det
skje / hva
signaliserer
det

Historiefortellingen / Heltets forståelse

Reg. Terje Joh: Vi har mistet Sverdrupbyen
Svea
Gr. 7
m.m.

Veien / tilgangen til huset .. / grunnlaget
naturen ..

bryting
parkering
vedlikehold

konsekvenser for disse
virksomhetene

Hvor skal den skapende, kreative aktiviteten
i Nybyen i dag finne sin plass? Er den
ikke viktig? JO!!!

* tar
ansvar for de som kommer innom (entrepren.
Ja, de
men tar ikke ansvar
er ulettede,
for de som faktisk dør og bor /
vil bo her, men de
og som ikke har
fra de som er
alternativer her og ikke har
bolig..)

Nybyen is not just a group of old buildings—it is the soul of Longyearbyen's history. It is the oldest continuously used district in town and one of the oldest still-active living and business areas on Svalbard. To lose it would be to erase a living piece of Norwegian Arctic heritage.

Nybyen offers something no modern development can recreate: authenticity, atmosphere, and a direct connection to the people who built life here in one of the harshest places on Earth. It could become a powerful destination for tourists, a home for artists and creatives, and even house a museum where visitors can step inside the miners' barracks and experience how people once lived and worked here.

At the same time, Nybyen can help solve real problems today. Longyearbyen's tourism-based economy depends on workers who are often single people or couples, yet suitable housing for them is scarce. Renovated barracks could provide exactly the kind of homes the town needs.

Yes, avalanche risk is real—but challenges like that should inspire solutions, not excuses. With vision, planning, and modern safety measures, we can protect both people and heritage.

To demolish Nybyen would be easy. To preserve it would require courage. But preserving Nybyen means choosing history over convenience, character over uniformity, and vision over short-sightedness. It means respecting the past while building a stronger future for Longyearbyen.

6.6.2026

Niko Saikkonen

artists.nybyen@gmail.com

LPO Arkitekter
Postboks 400
9171 Longyearbyen
nord@lpo.no

Deres ref.: Øyvind Sødal og Lilli Wickström

Longyearbyen 08.05.2026

Innspill til planprogram – Delplan D66 for tidligere studentboliger i Nybyen

Store Norske Næringsbygg AS viser til varsel om oppstart av planarbeid og forslag til planprogram for Delplan D66 – tidligere studentboliger i Nybyen.

Store Norske Næringsbygg AS eier byggene Vei 100 nr. 1, Vei 100 nr. 5 og Vei 100 nr. 8 innenfor planområdet. Vi stiller oss positive til planprosessen og til at det legges opp til utvidet medvirkning i arbeidet. Nybyen er et område med sammensatte interesser, der både kulturhistoriske verdier, dagens bruk, næringsaktivitet, sikkerhet og fremtidig forvaltning må vurderes samlet.

Vårt innspill gjelder i hovedsak behovet for forutsigbare rammer for videre drift, vedlikehold og utvikling av eksisterende bygningsmasse. For Store Norske Næringsbygg er det viktig at byggene kan driftes videre på en forutsigbar og forsvarlig måte, samtidig som leietakernes interesser ivaretas. Dette gjelder uavhengig av om dagens vern videreføres, justeres eller endres gjennom planprosessen.

Vi ber derfor om at planbestemmelsene utformes slik at de gir tilstrekkelig handlingsrom for nødvendig vedlikehold av byggene. Det bør blant annet være tydelige og forutsigbare rammer for tiltak som fasadevedlikehold, utskifting av bygningsdeler, eventuell fremtidig refundamentering, etterisolering, energieffektivisering og nødvendige endringer som følger av tekniske krav, sikkerhetskrav eller andre lovpålagte forhold.

Etter vår vurdering er dette viktig også av hensyn til vern og langsiktig bevaring. Bygg som er i bruk, og som kan vedlikeholdes og driftes på en praktisk og økonomisk forsvarlig måte, har bedre forutsetninger for å bli ivaretatt over tid.

Store Norske Næringsbygg ønsker å bidra konstruktivt i den videre prosessen, og stiller gjerne med erfaringer og kunnskap om drift, vedlikehold og bruk av byggene i Nybyen dersom dette er ønskelig.

Med vennlig hilsen

Emil Lindberg

Leder Plan og Prosjekt

Store Norske Næringsbygg AS

Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS
Postboks 613
9171 Longyearbyen

Telefon: 79 02 52 00
E-post: firmapost@snsk.no
Web: www.snsk.no

Organisasjonsnummer
NO 916 300 395

Høringsinnspill – Planprogram for delplan Nybyen (D66)

1. Innledning

På vegne av Svalbard Reiselivsråd ønsker Visit Svalbard å gi noen overordnede innspill til planprogrammets innretning, prosess og prioriterte utredningstema, spesielt knyttet til Nybyens betydning for næringsliv, aktivitet og lokalsamfunn.

2. Overordnet vurdering av planprogrammet

Vi vurderer det som positivt at planprogrammet legger opp til en grundig, åpen og kunnskapsbasert planprosess, med tydelig vekt på medvirkning og på å sette identifiserte kunnskapshull før det tas stilling til Nybyens fremtid.

Særlig positivt er:

- At planområdet er utvidet til å omfatte hele Nybyen, hvor man ser på området i sin helhet, inkludert drift og vedlikehold av vei, skredfare, samt visuelle, nærings- og aktivitetsmessige konsekvenser,
- At det legges opp til å innhente nytt kunnskapsgrunnlag, og
- At både vernehensyn, bruk, næring, sikkerhet og samfunnsmessige konsekvenser inngår som sentrale vurderingstema.

Dette gir et godt utgangspunkt for legitime beslutninger i en sak som berører mange interesser og sterke verdier i Longyearbyen.

3. Nybyens betydning for næringsliv, aktivitet og ringvirkninger

Vi ønsker særlig å løfte fram planprogrammets kapittel 5.2 Nybyens muligheter og begrensninger, og utredningstema 7.5 Næring og aktivitet / ringvirkninger, som svært viktige.

Nybyen er i dag av stor betydning for det lokale næringslivet, både direkte og indirekte. Området rommer:

- Boliger og hybelbrakker som har vært – og potensielt kan være – avgjørende for arbeidskraft til reiseliv, bygg/anlegg og øvrige næringer.
- Virksomheter innen overnatting, servering, kunst- og kulturformål, som bidrar til lokal verdiskaping og aktivitet.
- Et bygningsmiljø med høy identitets- og opplevelsesverdi for både lokalbefolkning og besøkende.

Som planprogrammet også beskriver, har bortfall av boliger i Nybyen allerede hatt konkrete konsekvenser for næringsdrivende, blant annet gjennom redusert kapasitet og nedskalering av virksomhet. Dette understreker hvor tett sammenvevd bolig, næring og samfunnsrobusthet er i Longyearbyen.

Vi støtter derfor fullt ut at det skal utarbeides en egen nærings- og aktivitetsanalyse, og vi ber om at reiselivsnæringen og relevante bransjeaktører involveres aktivt i arbeidet med denne analysen, slik at faktiske behov, ringvirkninger og bruksmønstre blir godt belyst.

4. Kulturmiljø, identitet og transformasjon

Nybyen utgjør i dag:

- Den siste nærmest komplette arbeiderbrakkebyen fra etterkrigstiden i Longyearbyen.
- Et helhetlig kulturmiljø med høy identitets- og formidlingsverdi, både lokalt og i et besøksperspektiv.

Disse verdiene er viktige ikke bare som kulturminner, men som en levende del av byens identitet og hverdagsliv. I et samfunn preget av høy gjennomtrekk, spiller fysiske kulturmiljøer en særlig viktig rolle for tilhørighet, historisk kontinuitet og stedsforståelse – noe som også har betydning for hvordan Longyearbyen oppleves og forstås av besøkende.

Samtidig står Longyearbyen ovenfor en nødvendig transformasjon, der det vil være behov for fleksibilitet, overkapasitet og løsninger som kan håndtere midlertidighet og sesongvariasjoner. Nybyens boligtypologi og sosiale boformer peker her på et potensial som bør vurderes grundig før irreversible grep tas.

Eventuelle beslutninger om sanering vil derfor ikke bare ha kulturhistoriske konsekvenser, men også påvirke tilgangen på boliger til arbeidskraft, redusere eller endre næringsgrunnlaget, og dermed svekkes områdets bidrag til lokal aktivitet og verdiskaping.

Det er avgjørende at disse effektene belyses samlet og helhetlig i det videre planarbeidet.

5. Avslutning

Vi støtter hovedgrepet i planprogrammet om å legge opp til en bred, kunnskapsbasert og inkluderende prosess. For reiselivet er det særlig viktig at:

- Nybyens betydning for næringsliv, arbeidskraft og aktivitet blir grundig belyst
- Relevante aktører involveres i utredningsarbeidet, særlig knyttet til nærings- og aktivitetsanalysen
- Kulturhistoriske og identitetsskapende verdier veies sammen med samfunnsøkonomiske og næringsmessige konsekvenser før valg av løsning

Vi takker for muligheten til å gi innspill til planprogrammet, og ser frem til å bidra konstruktivt i den videre prosessen.

Med vennlig hilsen
Visit Svalbard AS

Ronny Brunvoll
Daglig leder

LPO Arkitekter
Postboks 400
9171 Longyearbyen
nord@lpo.no

Deres ref Øyvind Sødal og Lilli Wickström

Longyearbyen 18.05.2026

Innspill til planprogram – Delplan D66 for tidligere studentboliger i Nybyen

1. Bakgrunn for innspillet

Hurtigruten Svalbard AS er en stor næringsaktør i Nybyen hvor vi leier brakker i Vei 100 1, 5 og 8 (av Store Norske Næringsbygg AS) med totalt 76 rom til gjester. I tillegg leier vi Vei 100 6 Stormessa (av Polar Eiendom Svalbard AS), hvor det er resepsjon og restaurantdrift for gjester og lokale. I 2025 stod Nybyen for 24 929 gjestedøgn av totalt 105 209 for Hurtigruten Svalbard AS. Dette skisserer en del av vår virksomhet som har en betydelig andel gjester, og som er en viktig bidragsyter til å skape aktivitet og et levende samfunn i Nybyen.

2. Generell kommentar til planprogrammet

Vi synes det er positivt at planprogrammet legger opp til å omfatte hele Nybyen, og ikke kun Samskipnaden sine brakker isolert sett. Det er også bra at det settes høy prioritet på medvirkning, slik at alle aktører har mulighet til å komme med sine innspill. Dette vil være med på å bygge opp et solid detaljgrunnlag som tas videre inn i prosessen.

3. Innspill til planprogrammet

- **Innspillpunkt 1 – 4.2 Tiltaket og fjernvirkninger / næringvirkninger**
 - Det illustreres hvordan fjerning av 5 bygg vil påvirke den visuelle oppfatningen av Nybyen. Nybyen generelt har høy kulturhistoriske verdi og er viktig for fremtiden, herunder å kunne vise et komplett gruvesamfunn som Longyearbyen historisk er bygget på. Bevaring av byggene i sin helhet, danner en rød tråd med gruvene rundt Longyearbyen med sitt nett av taubanebukker, ref punkt 5.3 Kulturhistorisk verdi.
- **Innspillpunkt 2 – 5.2.1 Skredfare**
 - Utdrag tekst: «*Jevnlig må veien stenges, (...)*». Vi mener bruk av ordet «jevnlig» ikke samsvarer, da det er sjeldent at selve veien i Nybyen stenger. Ofte når det er snakk om stenging av vei, er det scooterløype på oversiden av byggene langsmed Vei 100 som er berørt. Dette har ikke direkte påvirkning for aktiviteten i Nybyen. Selv om det er utenfor plangrense i dette programmet, stiller vi oss positiv til tiltak som måtte redusere fare for skavlbrudd fra fjellsiden, ref privat engasjement det henvises til.
- **Innspillpunkt 3 – 5.2.2 Bruk**
 - Utdrag tekst: «*Brakkene i Nybyen representerer en sosial boform som det er etterspørsel etter, og kunne vært aktuelle for "håndverkerhotell", men rommene har ikke eget bad og tilfredsstillende dagens krav*». Hurtigruten Svalbard har i flere omganger leid ut Brakke 8 som håndverkerhotell, og mener ordlyd som er understreket, ikke er adressert i gjeldende lovverk. Oppdatert gjeldene krav fra Arbeidstilsynet 06.2024 sier: «*dusj og toalett i umiddelbar nærhet til soverommet*»

(minst en dusj og ett toalett per fem arbeidstakere)» noe dagens brakker ivaretar, hvor borom da brukes som enkeltrom i slike tilfeller. Eventuelle overenskomster som stiller høyere krav, kan møtes med økonomisk kompensasjon.

- **Innspillpunkt 4 – 7.1 Alternativer**

- Hurtigruten Svalbard foretrekker pkt 0, alternativt pkt 2. Ref innspillpunkt 4.2 med henvisning til pkt 5.3. Ved alternativ 2, bør Brakke 3, 4 og 9 bli stående, da alle er i bruk utenfor skredsesong, vi leier blant annet brakke 4. Fjerning av disse byggene vil lage mye tomrom i selve miljøet rundt Stormessa. Historisk er brakke 10 (+ brakke 12 & 14) revet fra før. Så en eventuell forkorting av Nybyen ved fjerning av Brakke 11 og 13 vil ikke være like inngripende. Alternativt at de sikres hensiktsmessig og med opplysning på skilt med info om forbud med ferdsel i og rundt disse to byggene.

- **Innspillpunkt 5 – 7.12 Klima, miljø og bærekraft**

- Kjent kunnskapsgrunnlag 7.12.2: Arealstrategier i Lokalsamsfunnplan 2022-2033, et av punktene lyder «Longyearbyens historie og stedsidentitet skal på ulike måter tas vare på». Nybyen er et viktig moment som dekkes under dette punktet, og må vektlegges i stor grad.

4. Forhold som må utredes særlig

- Nærings- og aktivitetsanalyse:
 - Her må aktører inkluderes på en god måte, slik at man har et mest mulig korrekt underlag for videre arbeid. Tidslinje for dette må også kvalitetssikres, er det satt av nok tid til dette per dags dato?
- Forutsigbarhet er viktig for å kunne opprettholde næring og annen aktivitet i Nybyen. Utfallet av prosessen må ende i tydelige rammer som gir effektiv saksbehandling på små og store tiltak i årene fremover.

5. Oppsummering

Vi ser frem til å bidra i denne prosessen og takker for muligheten til å gi innspill

Med vennlig hilsen

Ingeborg Flønes (sign)

CEO

Geir André Espeli

Direktør Kvalitet, Innkjøp og vedlikehold

From: Ine-Therese Pedersen <inetherese@gmail.com>
Sent: tirsdag 19. mai 2026 15:54
To: nord
Subject: Innspill til bevaring av Nybyen

Some people who received this message don't often get email from inetherese@gmail.com. [Learn why this is important](#)

Hei

Det er med tungt hjerte at jeg leser at det er planer om å sanere brakker i Nybyen.

Jeg gikk på UNIS fra 1996 til 2000 og bodde deler av tiden i brakke 4 (som er borte nå), brakke 9 og brakke 13. Lengst bodde jeg i brakke 13. Den var nyoppusset og vi hadde egne rom og to og to delte bad, samt 7 (?) pr kjøkken.

Det var veldig fint å bo der som student og vi kjente på historien. At det bodde 6 personer på de små 10 kvm rommene er nesten ikke til å tro. Vi syns det var luksus og det var god stemning på brakkene. Det skapte godt samhold med de andre studentene, og hun jeg delte bad med bor fortsatt i Longyearbyen og er en av mine beste venner.

Nybyen er en viktig del av gruvehistorien i byen, og kanskje ekstra viktig siden Sverdrupbyen ble brent. Her ser man hvordan gruvearbeiderne bodde og hvordan Stormessa var et samlingspunkt. Det gir også mening hvorfor Huset ble bygget der det står i dag, som en slags nøytral grunn for arbeidere og arbeidsgiver.

Byggene er vakkert plassert i landskapet og ligger i dalens retning pga vind og snøforhold. De er flotte farger, og jeg er spesielt knyttet til den gule nr. 13 med mange gode minner.

Vi hadde til og med en badstu der (som var veldig populær), selv om ovnen nok ikke var helt dimensjonert til rommet, så det ble is på gulvet og varmt bare på øverste benk.

Når det gjelder skred, er det ikke noe nytt at det dannes skavler på Gruvefjellet. Det skjedde hver vinter, og de knakk av naturlig før de ble for store, eller man sprengte dem ned.

Jeg følte meg veldig trygg, og det nærmeste som lignet skred var at det kunne trille noen snøklumper på oppsiden av brakke 13.

Selv om man ikke har råd til skredsikring, kan jeg ikke skjønne at det er mange dagene i året man trenger å evakuere. Man kan gjøre som før og sprengte skavlene, eller man kan evakuere de dagene i året det er farligst. Resten av året (for ikke å snakke om sommeren), burde brakkene kunne brukes. Det er stor boligmangel i byen og man har behov for hyblene, om så bare 9 måneder i året.

Oppsumert vil jeg hevde at Nybyen er for viktig historisk til at man kan fjerne byggene, men at man heller burde restaurere dem slik at de kan brukes til uteleie, enten for lokalbefolkningen eller til turister.

Vennlig hilsen
Ine-Therese

From: Jo Lian <jo@xox.no>
Sent: tirsdag 19. mai 2026 16:34
To: nord
Subject: Innspill Delplan D66 - Toppturfestivalen Svalbard.

Some people who received this message don't often get email from jo@xox.no. [Learn why this is important](#)

Hei LPO,

Dato: 19.mai 2026

Navn: Jo Lian, på vegne av Thomas Hukkelås og Toppturfestivalen Svalbard

e-post: jo@xox.no

Her kommer innspillene fra Toppturfestivalen på Svalbard.

Bakgrunn/Historikk:

- * Festivalen startet i 2012 som ett prøveprosjekt (venners venners) på festival på Svalbard. Bestående av beboere på øya. Sted: telt i Gipsvika. 50-60 pers
- * De to neste festivalene ble i telt i Trygghamna. Estimat: 100 - 120 pers med deltakere og guider
- * Neste to festivaler ble arrangert på Nordstjernen med skiturer i Van Kuelenfjorden, Grønfjorden, Billefjorden, Hornsund, Kongsfjorden, Trygghamna. ca 100-110 pers
- * Barentsburg i 2019, fylte opp hotellet og pensjonatet med guider og deltakere. Estimert 100-110
- * Pyramiden i 2021 - Fylte opp hotell Tulip og ett fjøs. Estimert 100-110 pax.
- * Longyearbyen i 2023 - planen var Pyramiden pga krigen UKR-RUS ble festivalen flyttet til byen. Deltakere spredd utover på overnatting, møteplass Mary Ann Polarrigg.
- * Nybyen 2024 - 2026 Base var Coalminers. Deltakere 120 til i år ca 170 med Guider og deltakere.

Thomas Hukkelås er i dag eier av Toppturfestivalen Svalbard.

Innspill:

- * Området Nybyen har vært base for festivalen. Bra lokasjon for å holde folk samlet på ett sted, samt litt skjermet for lokalbefolkningen (har alltid vært åpen for alle å komme innom).
- * Har var startsted og sluttsted på mange toppturer i nærområdet: Nordenskiöldfjellet, Tverrdalen, Teltberget, Longyearpasset, Fardalen, Lars Hiertafjellet, Sarkofagen, Trollsteinen, Endalen, Todalen, Karl Bayfjellet.
- * Det har også vært busstransport fra Nydalen til Advantsdalen (Bassen, Tenoren, Dirigenten, Operafjellet fra flere sider, Champagneglasset (Opera), Gruve 7 (Breinosa), Carolinedalen (med båt) og Hiorthfjellet.
- * Nybuen har også vært stedet vi har hatt foredrag av lokal karakter (livet i gruvene), psykisk karakter, paralympics karakter, og ren adventure foredrag.
- * Nybyen har vært afterski stedet på en del av skidagene. Med livemusikk og skjenkebevilgning på utsiden av Coal Miners

- * Toppturfestivalen har klart å skaffe seg ett kvalitets stempel på fastlandet, mange som kommer til øya for første gang for å være med på den.
- * Toppturfestivalen har gjennom årene hatt med spisskompetansen i Norge på skred, proffkjørere på offpiste, sikkerhet og guiding.
- * Stand-up har også vært en "byggekloss" i opplegget da noen av disse også er med på festivalen.
- * Festivalen skal fortsette også i 2027. Lokasjon er ikke bestemt pr nå.

Om dere har noen spørsmål, ring gjerne på 911 18 076

Beste Hilsener
Jo Lian

Fortidsminneforeningen
Svalbard avdeling

Høringsuttalelse fra Fortidsminneforeningen Svalbard om delplan D66

Nybyen er en del av det norske gruveanlegget til gruve 2B og er bygd opp etter andre verdenskrig. Anleggets er helt unikt i både nasjonal og internasjonal sammenheng, da det representerer arbeider- og industrikultur på Svalbard, norsk historie og tilstedeværelse i Arktis. Nybyen er også relativt enkelt tilgjengelig for tilreisende fra hele verden som vil lære om gruvevirksomhet på Svalbard. Nå som både Sverdrupbyen og Svea er fjernet, er Nybyen det eneste eksempelet vi har igjen av sekundærbebyggelse til gruvevirksomhet på Svalbard. I Svea er det ingen spor igjen av det industrisamfunnet, med unntak av noen få bygninger som ikke viser til norsk gruvedrift. Det finnes flere bygg og etter norsk gruvedrift i Longyearbyen, men ingen så komplette kulturmiljøer som henspiller så direkte til gruvedriften som har vært primærbedriften i Løngyearbyen i 120 år.

Det vil være et stort kulturhistorisk tap dersom kulturmiljøet Nybyen mister sitt helhetlig uttrykk. Det er et viktig for Longyearbyens identitet og historien på Svalbard at slike kulturmiljøer får bestå.

Fortidsminneforeningen Svalbard mener derfor at brakkene som studentsamskipnaden ønsker å rive fortsatt skal ha et sterkt vern. Delplanen bør verne om viktige kulturmiljøer og sørge for at dette får bestå for ettertiden. Vi mener også at sentrale vernemyndigheter bør vurdere å vedtaksfrede Nybyen. Dette vil også gi klarere retningslinjer for eiere av bygningene for hva de kan gjøre med egne bygg, samt lette saksbehandlingen for forvaltningen. For oss er det opplagt at det beste vernet skjer gjennom bruk og det vil derfor være nødvendig å tilrettelegge for bruk av alle bygningene i Nybyen.

Med vennlig hilsen

Styret i Fortidsminneforeningen Svalbard

From: Anatoly Sinitsyn <a.o.sinitsyn@gmail.com>
Sent: onsdag 20. mai 2026 10:29
To: nord
Subject: Barracks in Nybyen

Some people who received this message don't often get email from a.o.sinitsyn@gmail.com. [Learn why this is important](#)

Dear colleagues,

This email is regarding the planning program for the former student housing in Nybyen (D66).

In my opinion the barracks need to be preserved as they carry memories about living in them. I stayed in barracks 3 and 11 for about a year when I was a student in 2007-2008. It will be very sad to see Nybyen without these barracks. Many memories are also connected to the assembly of these barracks as a whole.

One may argue that the barracks should be removed as they are affected by runout zones of snow avalanches and rockfalls. I believe that strategies of part-time (as a function of the level relevant natural hazards due to observed/forecasted weather and snow accumulation) use of these barracks can be established to assure safe use of the buildings.

Kind regards,

Anatoly Sinitsyn

Reinhard Mook
Reinhard.mook@uit.no

Postboks 214
9171 Longyearbyen

Til

LPO Arkitekter

Longyearbyen

18.mai 2026

Pr. e-post: os@lpo.no; hl@lpo.no

INNSPILL TIL PLANPROGRAM D66 – DELPLAN NYBYEN, SVALBARD

Undertegnede ønsker som EØS-sertifisert domstol-sakkyndig i meteorologi å gjøre oppmerksom på følgende innsikt i snø-skred-situasjonen for Nybyen:

1. Stormessa, bygning nr. 6, vil ikke bli nådd av skredmasse, annuitet ett-tusen år.
Det viser simuleringer med østerriksk statlig brukt skredmodell, nøyaktighet på 5 m.
Det er ikke regnet på andre objekter i Nybyen.
2. Det er dimensjonert et fokksnøgjerde med formål å holde tilbake fokksnø på platået av Gruvefjellet. Virkningen av slikt et gjerde er dokumentert teoretisk, i modell og praksis. Det forventes at gjerdet ville gjøre hyppigheten av evakuering akseptabelt. Det ligger i begrepet «naturfare» at uvanlige forhold alltid vil kreve å overvåkes.
3. Punktene 1 og 2 bygger på oppdrag utført for Polar Eiendom AS, utført medansvarlig med prof. Bernhard Lackinger, Innsbruck, sertifisert for bl.a. snø-mekanikk og skred.

Som personlig mening vil jeg anføre:

4. Nybyen - ensemblen av bygninger - gjør synlig Norge som ung industri-nasjon og folkets pågangsmot. Det krever respekt for historien, respekt for fysiske Nybyen, for vedlikehold og bruk. Slik tas vare på Longyearbyen-befolkning sin identitet.

Reinhard Mook

Polar Eiendom Svalbard AS

Boks 10

9171 Longyearbyen

Lpo arkitekter

v/Øyvind Sødal

Longyearbyen

Merknader til planprogram for D66 - Delplan for Nybyen

INNLEDNING

Polar Eiendom Svalbard AS (PES), som en næringslivsaktør i Nybyen, ønsker å komme med innspill til planprogrammet for D66. Vi vil først gi uttrykk for at det foreliggende utkast til program er godt,- grundig og nyansert. Det tar for seg helheten – Nybyen som sådan til tross for den nærmest destruktive starten for å skaffe en statlig aktør hjemmel for å rive store deler av Nybyen. Alle formål og sider ved Nybyen skal trekkes fram og vurderes. Dette stiller store krav til prosjektledelsen som skal søke å forene flere motstridende hensyn, og som kan være i strid med oppdragsgivers interesser. Eller falle ned på løsninger som tilfredsstillende oppdragsgiver, og dermed kan skape splid og frustrasjon hos mange i Lyb.

Det er mange hensyn og interesser som skal veies mot hverandre for å komme fram til et godt resultat for Nybyen. PES vil her begrense seg til Stormessa og næringslivet, samt rasproblematikken, siden de kulturhistoriske verdier og flere andre viktige forhold ivaretas gjennom delprosjekter. Men vi vil understreke at Nybyen er den siste store «kulturbastion» fra arbeidermiljøet som er igjen i Longyearbyen, ja, kanskje hele Svalbard. Formålet vern gjennom bruk bør derfor stå som et grunnleggende mål gjennom hele prosessen.

STORMESSA

PES kjøpte Stormessa i 2001 og i de på følgende 4-5 år ble hovedetasjen renoveret for flere millioner med 8 leiligheter og et større utleieareal som nå leies av Hurtigruten Svalbard AS (HRS) og huser Coal Miners Cabin. I tillegg er dyreklinikken en stor leietaker. I underetasjen er det innredet noen titalls boder til utleie (Longyearbyen lagerhotell). Vi vil derfor hevde at PES gjennom drift av Stormessa er en viktig næingsaktør i Nybyen og i Longyearbyen for øvrig. Samarbeidet med HRS er viktig som stor leietaker. Grunnlaget for dette er HRS sitt leieforhold til flere brakker hvor turister innkvarteres og kan benytte Coal Miners. Lavpristilbudene i Nybyen er viktig.

Vi mener Stormessa, som den sentrale eiendom/bygg i både kulltiden og i dag, burde vært fremhevet i planbeskrivelsen siden alle mulige formål og hensyn skal inngå i prosessen, jfr pkt 4.

NÆRINGSAKTIVITET

Dette er kanskje det viktigste tema å utrede i hele planprosessen. Hvis det kan tilrettelegges for næringslivet, kan Nybyen berges som kulturminne for fremtiden. Når ingen statlig aktør vil overta brakkene som er i Statens eie, bør ikke svaret være å rive disse brakkene. I stedet bør de 5 brakkene tilbys det private næringsliv på betingelser som kan gjøre det mulig å etablere ny næringsvirksomhet. Det kan være innkvartering for reiselivet og håndverkervirksomhet/entreprenører og mindre bedrifter som ønsker å produsere/selge noe knyttet til Lyb, og foreningsvirksomhet. Åpnes det først for privat foretaksvirksomhet i Nybyen kan det etter hvert skapes et næringsmiljø som kan stå på «egne ben» og føre til nytt liv for denne samlingen av bygg. Vi mener at å gå inn for en konstruktiv næringspolitikk for Nybyen må forsøkes, fremfor den negative holdning som hittil har hersket fra lokale og sentrale myndigheter.

Vi kan ikke se at det er noe i en slik positiv holdning til Nybyens fremtid som skulle være i strid med Statens interesser eller politikk for Lyb eller Svalbard for øvrig. Tvert imot. Siden mandatet ble så endret etter oppstartmøtet burde dette vært reflektert sterkere i planbeskrivelsen.

SKREDRISIKO

Faren for skred, mulig sikring og konsekvenser i denne sammenheng, er viktig i denne saken. Noe av dette er beskrevet under pkt 7.10 og noe under pkt 7.13 i D66. Vi tar ikke standpunkt til hvor våre kommentarer hører hjemme. Men denne saken må få en reell, grundig og enhetlig vurdering i forhold til Nybyens fremtid.

Vi skal ikke her gå inn i en vurdering av skredfaren. Men det må være lov å påpeke at det aldri har gått skadevoldende skred som har rammet Nybyen på de 80 årene byen har eksistert. Ikke engang under de voldsomme værforhold som rammet Lyb i 2015 og 2017, og førte til katastrofestemning i Lyb. Fra PES har vi tatt det standpunkt at siden det er konstatert en viss skredfare må vi forholde oss til dette. Vi har derfor gått inn for å gjøre noe med dette, - hvilket er mulig.

Gjennom flere år utredet vi muligheten for skredreducerende tiltak gjennom etablering av et skredgjerde på Gruvefjellet da det er erkjent at skavledannelsen fra kanten av fjellet utgjør den største faren. I juni 2023 ble det sendt inn søknad om oppsetting av skredgjerde på Gruvefjellet. Bak utredningen står anerkjent skredekspertise (som tidligere har vært benyttet i Lyb). Konklusjonen var at det er fullt mulig å redusere skredfaren i vesentlig grad gjennom et skredgjerde. Og for en relativt rimelig sum.

Av tidligere skredutredninger har vi sett at Stormessa nesten går klar av skredfaren også i et lengre perspektiv (5000 års-skredet). Dette har vi ønsket å få en ny og grundig utredning av fra vår skredekspertise. Denne utredningen kom for vel en måneds tid siden. Der går Stormessa klar av skred, og kan sånn sett «friskmeldes». Denne skredanalysen vedlegges (blir sendt lpo i eget vedlegg). Vi vil hevde at denne simuleringen også viser at store deler av Nybyen mer eller mindre går klar av skred fra Gruvefjellet og bør vies oppmerksomhet i det videre arbeide med D66.

Vårt hovedbudskap i prosessen mot beslutning om Nybyens fremtid er at det går an å gjøre noe for å redusere skredfaren vesentlig, og at dette må få betydning ved den endelige avgjørelse. Det er ikke store summer som må til for å sette opp et skredgjerde på Gruvefjellet. Hvis man først går inn for å berge denne «skatten» for samfunnet i nord, bør det være mulig å få finansiert oppsetting av skredgjerdet. Uansett må ikke rasfaren brukes som argument for

rivning eller argument for en eller annen form for ødeleggelse av Nybyen på sikt.

Mot denne bakgrunn mener vi prosjektledelsen bør vie dette med skred og mulighetene for å gjøre noe med det større oppmerksomhet i planprogrammet og i prosessen. Og resultatet må være en klar hjemmel i den endelige plan for et skredgjerde.

For ordens skyld: Ordet «jevnlig» under avsnitt 5.2.1, første linje er ikke riktig. «Sjelden» er vel mer dekkende?

Med hilsen

Sverre Løvaas

Styreleder

Tord Reistad

daglig leder

INNSPILL / INPUT Delplan D66 for tidligere studentboliger i Nybyen:

Hva er viktig for deg? Innspill til alternativer, bruk, bevaring, utvikling eller andre forhold.
/ What is important to you? Input on alternatives, use, preservation, development, or other matters.

Vennligst skriv tydelig og leselig! Alternativt kan du sende innspill på e-post til nord@lpo.no.

Frist: 20.5.2026.

/ Please write clearly and legibly! Alternatively, you may submit your input by email to nord@lpo.no.

Deadline: 20 May 2026.

Dato / Date: 19.5. 2026

Navn / Name: Solveig Oftedal

E-post / Email address: solveigoftedal408@gmail.no

Inspill / Input:

Longyearbyen har fra begynnelsen av 1900-tallet vært en gruveby. Når vi nå skal gå videre er det viktig å ta vare på industrihistorien.

Gamle Longyearbyen ble brent i 1943, og Sverdmyrbyen (fra 1939) ble brent i 1985.

Nybyen er den eldste, og siste, (vesten) komplette bomiljøet som er igjen – den siste arbeiderbrakkebyen.

Nybyen var en levende bydel med boliger, bad, fagforeningskontor, bibliotek og stormens som var åpen nesten hele døgnet.

I dag er det variert næringsvirksomhet der. Det er interessenter til de brakene som ikke er i bruk. Nybyen er et godt tilbud for mindre virksomheter som kunstnersenteret.

En mulighet er å verne skulpturene og åpne for endring innvendig.

Det er lagt frem forslag til skredsikring.
Disse planene bør sees på på nytt.

Det gamle snekkervekstedet er foreslått revet,
men det ble avslått.

Longyearbyen skal satse på turisme.
Gruehistorie er viktig ellers i verden.

Vi bør tilrettelegge for at ~~tilbudet~~ i
byens historie kan brukes mer aktivt
som tilbud til turister & fastboende.

I alle festtaler for tiden påpekes det at
det er viktig å ta vare på gruehistorien
og byhistorien. Nå har vi spansen
til å vise at vi tar det på alvor.

Høringsinnspill – Planprogram for delplan Nybyen (D66)

Svalbard Wildlife Eiendom AS (SWEi) ønsker å komme med innspill til forslaget til planprogram. En sanering av Studentsamskipnadens 5 brakker i Nybyen anser jeg som utelukket. Det er mange gode argumenter som taler for å bevare Nybyen slik den er i dag, samt foreta ytterligere vedlikehold og tilbakeføre Nybyen til gamle dagers prakt så langt det er mulig.

Etter mange år der Nybyen har blitt neglisjert og mere blitt sett på som et stort problem enn muligheter og verdier, står vi nå i dag ved et veiskille. Selv om Planprogrammet handler om sanering av 5 historiske gruvearbeiderboliger som er skremmende nok i seg selv er jeg glad for at denne saken kommer opp i en slik bredde som den her har gjort. Nå er en nødt til å ta et valg og det valget må være det rette.

SWEi er eier av en av de gamle gruvearbeiderbrakkene og har derfor en økonomisk interesse i å bevare Nybyen intakt. Men som eier har jeg kanskje over gjennomsnittlig historisk interesse for bevaring av kulturminnene i Longyearbyen. Har også arbeidet i flere av SNSK's gruver og bodd både i Sverdupsbyen og i Nybyen har derfor også en personlig interesse. Gjestehuset 102 er forsøkt bevart mest mulig originalt og har også fått installert smårutede vinduer som originalt. med mere...

Å kjempe for å bevare historie og kulturminner er ikke nytt for meg. Da driften i Gruve 3 ble avsluttet høsten 1996 fikk mitt firma en leieavtale med Store Norske Spitsbergen Kullkompani, som innebar å vise frem gruven til turister samt sikre og føre nødvendig vedlikehold av gruveanlegget.

Da SNSK besluttet å «terminere» avtalen og stengte gruve 3 for turister i 2008, så startet jeg en lang kamp for å få anlegget åpnet igjen. Og etter flere stengte år ble gruve 3 åpnet og er i dag en veldig viktig del av Store Norskes virksomhet i Longyearbyen. Håper og tror at vi skal få samme positive resultatet i Nybyen.

Studentsamskipnaden hadde nok før eller siden bygd nye studentboliger, men skredet i 2015 medførte at dette gikk raskere enn planlagt. Argumentet om at det var for farlig å bo i Nybyen for studentene sørget for raske bevillinger og nye flotte studentboliger ble bygd i dagens sentrumsområde.

Selv om jeg ikke er uenig i at det er en viss skredfare i Nybyen og at tiltak for å begrense skredrisikoen må komme på plass, så er ikke dette et argument for å sanere bygg eller i verste fall avvike hele Nybyen.

Tiltak for å begrense skredrisikoen er overkommelige både praktisk og økonomisk.

Nybyen er i dag kun vernet gjennom Arealplanen, noe jeg mener ikke er godt nok.

Jeg har hatt mange møter og mye dialog med Lokalstyre, Sysselmesterens Kulturminne avdeling samt Riksantikvaren i de siste 10 årene vedr Nybyen.

I ett av disse møtene avholdt på Gjestehuset 102 i Nybyen, fredag 25.09.2020 kl. 08:25

Med følgende deltakere:

Sysselmannen: Morten Wedege og Ina Snaprud

Longyearbyen Lokalstyre: Annlaug Helene Kjelstad

Svalbard Wildlife Eiendom: Arne Kristoffersen

Sakset fra referatet jeg skrev: *Det ble påpekt fra SMS at det nå var blitt enda mere viktig å bevare Nybyen etter at først Sverdrupsbyen ble brent ned og videre under den pågående oppryddingen i Svea er gitt godkjennelse til å rive de siste tilsvarende mannskapsbrakker der siden en i dag har bevart «Bygningsmiljøet og eksisterende bygninger i Nybyen».*

Dagens Nybyen representerer den siste intakte bebyggelsen fra en viktig del av Svalbards historie.

Miljøvernssjef Morten Wedege uttalte i møtet at SMS hadde gått med på å rive så mye av gamle Svea som det ble gjort nettopp fordi en hadde en tilnærmet intakt gruveby i Nybyen med tilhørende Gruve2B.

Longyear City og gruve 1A (Amerikaner gruva) etablert i 1906. Brant ned under 2 verdenskrig.

Sverdrupsbyen etablert med gruve 1B og nye arbeiderbrakker 1938 og messe ved foten av fjellet. Brant ned i 1985 i form av en brannøvelse.

Igjen sitter vi heldigvis igjen med Nybyen og gruve 2B der dagbygg, messe og arbeiderboliger ved foten av fjellet slik det var både i Longyear City og i Sverdrupsbyen.

Nybyen er ikke bare et nasjonalt viktig kulturminne, men også internasjonalt viktig.

I tillegg til kulturminne verdien av Nybyen så kan bydelen også få en ny funksjon som buffer boliger ved ekstraordinære hendelser.

Mulighetene er mange og jeg anser at Planprogrammet her er starten på et arbeid som vil føre til en korrekt saklig prosess som involverer alle berørte.

Beste vern er at byggene brukes og jeg håper at fornuften vil råde i denne saken og at alle bygg bevares for ettertiden.

Vennlig hilsen

Arne Kristoffersen

Svalbard Wildlife Eiendom AS

From: Sophie Cordon <sophie_cordon@yahoo.no>
Sent: onsdag 20. mai 2026 21:44
To: nord
Subject: innspill Nybyen

Some people who received this message don't often get email from sophie_cordon@yahoo.no. [Learn why this is important](#)

Hei!

Jeg ønsker at Nybyen blir bevart som den eneste delen av Longyearbyen som fortsatt viser hvordan byen var som gruvesamfunn. Det er svært trist at Sverdrupbyen ble brent ned og at Svea er fjernet. Derfor er det viktig å frede denne unike delen av byen. Etter min mening er det langt viktigere enn å bevare betongfundamenter eller en imaginær skytelinje. Nybyen representerer livene og historien til mange gruvearbeidere, og det må respekteres. Nå som den siste gruen er stengt, er det enda viktigere å ta vare på sporene etter denne delen av historien – ikke bare taubanebukker som gradvis forfaller.

Nybyen er også inngangsporten til naturopplevelser sørover, og området gir muligheter for rimeligere bolig både for fastboende og turister. Det er viktig å legge til rette for at dette kan fortsette. Å fjerne de fem bygningene som samskipnaden eier, er etter mitt syn ikke et alternativ. Det ville endret Nybyen dramatisk og redusert områdets historiske og kulturelle verdi. Kanskje kan de to dårligste bygningene rives uten at helhetsinntrykket blir forringet, men det får fagfolk og arkitekter vurdere.

Noen av brakkene burde fortsatt kunne brukes som boliger utenfor skredsesongen. Alle har krav på tre ukers sommerferie, og derfor er det viktig at det finnes nok tilgjengelige boliger om sommeren for sommervikarer og andre midlertidige arbeidstakere. Bevaring gjennom bruk er dessuten en av de mest effektive måtene å ta vare på bygninger på. Det er også viktig å ha tilgjengelige boenheter som kan brukes midlertidig dersom deler av byen må evakueres eller skulle bli rammet av brann.

Kanskje burde Nybyen også gjøres mer tilgjengelig. Det kunne for eksempel vært etablert en shuttlebuss hvert 20. eller 30. minutt mellom sentrum, Nybyen, Huset og Skjæringa, med en billettpris som er lav nok til at folk faktisk bruker tilbudet, samtidig som driften kan forsvares økonomisk.

Lykke til videre med prosessen
Sophie Cordon

Øyvind Sødal

From: Stanislav Sirotkin <stas96sirotkin@gmail.com>
Sent: onsdag 20. mai 2026 22:46
To: nord
Subject: Planprogrammet fot Nybyen

Some people who received this message don't often get email from stas96sirotkin@gmail.com. [Learn why this is important](#)

Nybyen er det eneste stedet i Longyearbyen som fortsatt er det samme som før, i gamle dager. Dette er det viktigste stedet i Longyearbyen og hele Svalbard. Det kommer til å bli et kulturhistorisk galskap om noen av brakkene skal rives. De må bevares og tas vare på. Nybyen må prioriteres først når det gjelder vedlikehold. Veien til Nybyen må fikses og hele Nybyen må skredsikres.

La Nybyen leve, la fremtidige generasjoner se hvordan livet var før.

Med vennlig hilsen
Stanislav

Virusfri. www.avast.com

Forslag innspill D66 Nybyen

Hva vokter mest? Svalbardmiljøloven § 64 der det skal være ingen spor etter menneskelig virksomhet eller § 38 som sier at skal ta vare på minner etter menneskelig aktivitet? Skulle man tolke Svalbardmiljøloven § 64 bokstavelig, måtte Nybyen vært ryddet vekk ved pr 1 juni 2002. Da skulle følgelig hele Longyearbyen vært avviklet fra og med 4 mai i år da Gruve 7 ble stengt, den siste av alle Norges kullgruver her på Svalbard.

Jeg går for alternativ 0: vern gjennom arealplan med skredsikring.

Jeg går også for alternativ 3: at noen setter i gang en fredningsprosess med vern med skredsikring. Vern gjennom arealplan varer bare fram til neste arealplan (10–15 år). I denne situasjonen er det tilstrekkelig på kort sikt, men ikke som varig løsning. Derfor bør noen – enten Fortidsminneforeningen eller Lokalstyret – så raskt som mulig be riksantikvar Hanna Geiran starte en prosess for vedtaksfredning. Vern gjennom arealplan må ikke bli en sovepute for permanent vern.

Nybyen – et nasjonalt ansvar

Jeg mener at Nybyen bestående av Gruve 2b, arbeiderbrakker, badet, messe, butikk, infrastruktur og menneskene som levde og arbeidet der, et av de siste helhetlige kulturmiljøene knyttet til norsk kullgruveindustri og samfunnshistorie i Arktis, Norges eneste arktiske bergstad langt øde i nord for Barentshavet, altså ikke en by dannet på vanlig måte på fastlandet.

Jeg mener Nybyen er også i ytterste mening et symbol på Norges historie og tilstedeværelse på Svalbard. Gruvedriften til Store Norske Spitsbergen Kulkompani var en sentral del av tilblivelsen av det Norsk suverenitet til øygruppen.

Skredfare og skredsikring

Jeg synes det er avgjørende at planområde D66 utvides til å inkludere Gruvefjellet. Gruvefjellet og Nybyen må behandles som én helhet, slik de historisk alltid har vært.

Nybyen ble opprinnelig etablert som et gruvesamfunn under Gruve 2b. Den ble etablert med den tids skredsikring, ikke uten. Området er senere blitt et kombinert nærings-, bo- og kulturmiljø. I dag finnes det et faglig utredet forslag til snøfokkgjerde med overvåking som vil redusere skredfaren betydelig.

Ved SvalSat er det etablert snøfokkgjerde med dokumentert effekt. Sitat fra Kjetil Slettnes om snøfokkgjerdet: «Når det gjelder effekten av gjerdet så har vi ikke noe konkrete tall/data. Men vi har sett at det samler seg mye snø rett bak gjerdet, som det er/var tiltenkt. Har ikke nådd bunnen med min 3.2m søkestang 10m bak gjerdet. Dette funker også sånn at vi har en god del mindre snø ovenfor veien, men det er vanskelig å kvantifisere mengden av det. Vi har vel knapt nok hatt en lengere periode med stengt vei pga skredfare etter at det gjerdet kom. Før det hadde vi ofte 2-3 perioder hvert år.»

Ingen steder på Svalbard er risikofrie. Risiko håndteres – den elimineres ikke. Hvis nullrisiko skal være premisset, vil konsekvensen være avvikling av visse bygninger i snøperiodene.

Samtidig må vern kombineres med realistiske sikringstiltak. Snøfokkgjerde må defineres som et kulturminnebevarende tiltak – ikke som et inngrep i konflikt med vern.

Kulturhistorisk sammenheng

Nybyen ble etablert i perioden 1945–46 som del av et *ensidig industristed*, helhetlig gruvesamfunn organisert etter «Company Town»-prinsippet, der alt var planlagt for å støtte gruvedriften mest mulig effektivt.

Gruve 2b og snekkerverkstedet er automatisk fredet. Snekkerverkstedet ble oppført for å bygge og vedlikeholde den videre utbyggingen av Nybyen bare 6 måneder senere. Den senere bebyggelsen må derfor sees som en direkte videreføring av det automatisk fredete kulturmiljøet.

Nybyen må også sees i sammenheng med taubanen som fraktet kull videre gjennom byen til Kurven og Taubanesentralen til utskipning på Hotellneset. Flere av disse anleggene er allerede vedtaktsfredet, mens andre er gått tapt.

På andre siden av elva ligger Sverdrupbyen, hvor arbeiderbrakkene er borte. Sveagruva er i stort sett fjernet. Dermed står Nybyen igjen som den eneste større gjenværende helheten av et enestående norsk arktisk gruvesamfunn.

«Tidligere Miljøvernssjef Morten Wedege uttalte før han sluttet at da SNSK ville fjerne alt i Svea så gikk de med på veldig mye siden en hadde en tilnærmet intakt gruveby i form av Nybyen. Gruve 2 med boliger, spisemesse og butikk med mere.»

Vern gjennom bruk

Nybyen er ikke bare et kulturminne, men også et aktivt miljø for boliger, næring, kunst og små virksomheter. Kunstnere hos Kunstnersenteret er avhengige av lave leiekostnader som ikke finnes andre steder i byen.

Flere kunstnere og små bedrifter har brukt Nybyen som springbrett til videre virksomhet i Longyearbyen. Kunstnersenteret har også besøk av kunstnere fra hele verden med ventelister til kunstnerhyblene. Den også utstillinger, konserter og kursvirksomhet. Området er også en attraksjon for besøkende fordi mange kunstnere og små aktører er samlet på ett sted.

Et kulturmiljø uten aktivitet mister mye av sin verdi. Nybyen må brukes for å kunne bevares.

Gjennom vern har Lokalstyre anledning til å søke Kulturdirektoratet en egen, spesifikk tilskuddsordning som heter ARENA – tilskuddsordning for bygg og infrastruktur (tidligere kjent som Rom for kunst) til å ruste opp hele Kunstnersenterbygget.

Et viktig tillegg er også beredskapsperspektivet

Nybyen kan ha en viktig funksjon som reserve- og beredskapsområde ved en større hendelse i Longyearbyen, for eksempel storbrann eller annen evakuering av sentrum. Svalbard har ingen nabobyer eller nabokommuner man raskt kan flytte mennesker til. Derfor er eksisterende bygninger og tilgjengelige arealer en del av samfunnets samlede robusthet og beredskap.

I en isolert arktisk bosetting er det en styrke å ha flere fungerende områder med:

- overnattingskapasitet
- lagerplass

- verksteder
- infrastruktur
- næringslokaler

Nybyen representerer derfor ikke bare kulturhistoriske verdier, men også en potensiell samfunnssikkerhetsressurs.

Dette styrker argumentet for:

- fortsatt bruk av bydelen
- vedlikehold av bygningene
- langsiktig vern kombinert med skredsikring

Å redusere eller fjerne bebyggelsen i Nybyen vil også redusere Longyearbyens samlede beredskapsevne.

Til slutt

Kan Fortidsminneforeningen bidra med å søke støtte fra Kulturminnefondet og lignende ordninger for bevaring og drift av Nybyen? Hvem skal søke tilskudd på vegne av Kunstnersenteret fra ARENA i **Kulturdirektoratet**.

Med vennlig hilsen

Eva og Nora Grøndal

Grøndal Foto
 Longyearbyen Kunstnersenter i Nybyen
 Box 334
 NO-9171 Longyearbyen
 Besøksadresse 100 2, Nybyen
 +47 91868048
grondalfoto.com
 org.nr. 991 534 954

eva@grondal.com

From: Beatriz Albiol Tortosa <bea.at92@gmail.com>
Sent: onsdag 20. mai 2026 23:45
To: nord
Subject: Input to Nybyen planning program

Some people who received this message don't often get email from bea.at92@gmail.com. [Learn why this is important](#)

Dear LPO Architects and Longyearbyen Local Council,

I am writing regarding the planning program for Nybyen and the possible demolition of barracks 3, 4, 9, 11 and 13.

These barracks have played an important role in the local housing system for years, including both independent rentals (especially in barrack 3) and accommodation used by larger tourism companies. Together, they have formed a key part of how seasonal workers, guides and other local employees are able to live and work in Longyearbyen.

The availability of housing not directly tied to an employer is particularly important here. Without it, workers can easily end up fully dependent on their company for accommodation, which makes it harder to leave poor or unstable working conditions for fear of losing their housing. In a small and limited housing market, this creates real pressure and contributes to precarious situations and constant rotative workers that need to move every three or four months.

I understand the area is being reviewed for future development, but I hope this social and practical function of Nybyen is taken into account. If changes are made, it would be important to preserve or replace this kind of accessible housing within the local system.

Thank you for considering this input.

Kind regards,

From: Christian Skottun <christian.skottun@telenor.no>
Sent: tirsdag 2. juni 2026 13:37
To: nord
Subject: Høringsinnspill – Planprosess for Nybyen

Svalbard Næringsforening viser til pågående planprosess for Nybyen. Selv om fristen for innspill er utløpt, ønsker vi å bidra med våre vurderinger og ber om at disse tas med videre i prosessen.

Foreningen er etablert for å bidra med innsikt og råd fra næringslivet i Longyearbyen, og for å fungere som en konstruktiv aktør i utviklingen av samfunnet. Vi setter pris på at det legges opp til en åpen og kunnskapsbasert planprosess, der både kulturhistoriske, samfunnsmessige og næringsmessige hensyn belyses.

Overordnede vurderinger

Vi mener det er avgjørende at vurderingene knyttet til Nybyen tar utgangspunkt i et helhetlig samfunnsperspektiv. Nybyen må sees i sammenheng med Longyearbyens samlede utviklingsbehov, herunder:

- næringsutvikling
- bolig- og overnattingstilbud
- attraktivitet som samfunn

En ensidig vektlegging av utfordringer som skredfare og driftskostnader gir etter vårt syn et ufullstendig beslutningsgrunnlag.

Kulturhistorisk verdi

Nybyen representerer en unik og i stor grad intakt del av Longyearbyens historie som gruvesamfunn. Dette kulturhistoriske særpreget har verdi både lokalt og nasjonalt.

Vi vil understreke at eventuelle tiltak som innebærer riving eller betydelige inngrep må vurderes svært grundig, og opp mot konsekvensene for kulturarven. Å fjerne sentrale deler av Nybyen vil kunne innebære et uopprettelig tap av historiske verdier.

Konsekvenser for næringslivet

Eksisterende bebyggelse i Nybyen, herunder Studentsamskipnadens bygg, inngår i et større samspill med næringslivet i Longyearbyen.

Eventuell fjerning eller reduksjon av bygningsmassen vil kunne få ringvirkninger for flere aktører, blant annet gjennom redusert kapasitet, færre tilbud og svekket aktivitet i området. Disse konsekvensene bør tydeliggjøres og inngå som en del av beslutningsgrunnlaget.

Nybyen som ressurs

Vi ønsker å utfordre en tiltagende oppfatning av Nybyen som et problemområde. Etter vårt syn representerer Nybyen snarere en betydelig ressurs og en mulighet for fremtidig utvikling.

Gjennom riktig tilrettelegging kan området bidra til:

- nye næringsaktiviteter
- økt bruksmangfold
- styrking av Longyearbyens identitet og attraktivitet

Det er derfor viktig at planprosessen ikke kun belyser risiko, men også identifiserer og konkretiserer utviklingsmuligheter.

Avsluttende merknad

Vi vil advare mot at oppfatninger som i stor grad er basert på enkeltfaktorer eller ufullstendig kunnskap, får danne grunnlag for irreversible beslutninger. Det vil kunne føre til en uheldig utvikling, der viktige verdier går tapt som følge av feil premisser.

Svalbard Næringsforening ønsker å bidra videre i prosessen og stiller gjerne med innsikt i det videre arbeidet.

Med vennlig hilsen

Svalbard Næringsforening

Sensitivity: Internal

**SYSSEMESTEREN
PÅ SVALBARD**

LPO arkitekter
Pb. 7033 Majorstuen
0306 OSLO

Att.: Øyvind Sødal

Vår dato:
02.06.2026

Vår ref: (bes oppgitt ved svar)
26/01570-2

Deres dato:
10.04.2026

Uttalelse til varsel om oppstart av delplanarbeid og høring av planprogram for tidligere studentboliger i Nybyen (D66)

Syssemesteren på Svalbard viser til varsel om oppstart av delplanarbeid og høring av planprogram for delplan 66 tidligere studentboliger i Nybyen, i arealplan for Longyearbyen, datert 10.04.2026. Høringsfristen er 20.05.2026. Syssemesteren har fått utsatt frist til 01.06.2026

Bakgrunn

Regjeringen gjennom Kunnskapsdepartementet (KD) og Samskipnaden, som eier av tidligere studentboliger; brakke 3, 4, 9, 11 og 13 i Nybyen, ønsker gjennom en planprosess å avklare om brakkene kan saneres.

Våren 2025 ba Kunnskapsdepartementet om at Samskipnaden skulle sette i gang et arbeid med arealplan for å sikre en god, åpen og kunnskapsrik prosess for å gi et kvalitativt svar på om byggene kan saneres eller ikke. De fem brakkene har varierende tilstand, ligger i varierte skredfaresoner og tre av dem var/er i bruk. Alle byggene er vernet gjennom arealplanen.

Kunnskapsdepartementet har høsten 2025, i samråd med Justis- og beredskapsdepartementet, besluttet at Samskipnadens boliger som ligger i skredutsatt område i Nybyen ikke skal leies ut i skredsesongen.

Det har vært gitt tilskudd fra KD til Samskipnaden for oppføring av nye boliger på elvesletta med forutsetning om at de gamle eiendommene i Nybyen skulle overdras tilbake til Staten. Studentboliger på Elvesletta ble tatt i bruk i 2021. Det har vært arbeidet med en slik overdragelse, og KD har også bestilt en vurdering av muligheten for sanering.

Foreslått plangrense for delplanen i Nybyen

Sysselmesterens merknader til varsel om planoppstart

Sysselmesteren mener at oppstartsvarselet og planprogrammet redegjør for det kommende planarbeidet på en god måte. Siden all bebyggelse, infrastruktur og opplevelsen av Nybyen henger sammen, er Sysselmesteren enig i at hele Nybyen inngår i delplanarbeidet.

Sysselmesteren viser til Svalbardbudsjett og Svalbardmeldingen:

I svalbardmeldingen 2023-2024 står det:

«Det er av flere årsaker ikke ønskelig å tilrettelegge for personopphold, herunder boliger, i Nybyen og området vil ikke bli prioritert for skredsikringstiltak.» Kunnskapsdepartementet har derfor lagt som føring i tilskuddsbrev for 2020 at studentboligene som Arktisk Studentsamskipnad i dag eier i Nybyen, må bli tilbakeført til staten, med sikte på riving. Dette delplanarbeidet er en oppfølging av Prop. 1 S 2025–2026 Svalbardbudsjettet med tanke på å rive de tidligere studentboligene.

Både i Svalbardbudsjettet for 2021-2022 og 2023-2024 og svalbardmelding 2023-2024 står det at Nybyen ikke vil bli prioritert for skredsikring. Dette er et tydelig signal om at staten ikke ønsker å bruke penger på å skredsikre Nybyen.

Vi viser også til at det står i Longyearbyen lokalstyres (LL) overordnede plan for skredsikring fra 2020 (2020-2024): *«LL legger til grunn at Nybyen ikke er framtidig boligareal, jf. føringer i statsbudsjettet for 2021 og at studentboligene vil tas ut av bruk i 2021. Det planlegges derfor ikke for å igangsette fysiske sikringstiltak i Nybyen i planperioden.»*

Nybyen er et av Longyearbyens eldste og viktigste kulturmiljø som i dag er vernet av arealplanen. Nybyen er den siste arbeidsbrakkebyen som står igjen etter Store Norskes gruvedrift Sysselmesteren har bestilt en kulturhistorisk dokumentasjon av Nybyen som skal være ferdig høsten 2026. Vi mener denne vil være et godt kunnskapsgrunnlag for de kommende vurderingene i Nybyen. Ved behov kan Sysselmesteren kontaktes for mer informasjon før den er ferdigstilt.

Merknader og innspill til utredningsprogram

LPO arkitekter AS har utarbeidet et forslag til planprogram, som beskriver formål med planarbeidet, hvilke utredninger som skal gjennomføres, og planprosessen med frister og medvirkning. Endelig planprogram vil danne grunnlag for det videre arbeidet med planen.

Sysselmesteren støtter vurderingen om å ha ulike alternativer:

0. Dagens situasjon, herunder vurdering av alternativ bruk
1. Sanering av alle samskipnadens bygg
2. Sanering av noen av samskipnadens bygg.

For å kunne ta vare på Nybyen som et helhetlig kulturmiljø så kan et alternativ være å se på alternativ bruk av bebyggelsen, dette ivaretas i alternativ 0. Dersom planarbeidet skulle ende med riving vil dette ivaretas i alternativ 1 og 2. Vurderingene må vise hvordan riving vil påvirke det resterende kulturmiljøet.

LPO nevner også et tredje alternativ, som er fredningsprosess og vedtak. Sysselmesteren viser til sitt pågående arbeid med kulturhistorisk dokumentasjon av Nybyen. Dette arbeidet forventer vi benyttes i utarbeidelsen av planen. Riksantikvaren er fredningsmyndighet og vil kunne uttale seg til planen i løpet av planprosessen.

Konsekvensutredning, jf. svalbardmiljøloven § 59

I §59 står det: *Virksomheten er utredningspliktig dersom den kan få betydelig og langvarig virkning for miljø og samfunn i et planområde.* Planforslaget er foreløpig vurdert til å ikke utløse kravet om særskilt konsekvensutredning, men dette kan endre seg basert på ny informasjon/dokumentasjon i planprosessen.

Sysselemesterens merknader og innspill til utredningstema i planprogrammet

Kulturminner og kulturmiljø

Kulturminner og kulturmiljø utgjør en ressurs i bærekraftig by- og boligutvikling. Bevaring, transformasjon og gjenbruk av eldre bygninger fremfor riving bidrar både til kutt i klimagassutslipp, bærekraftig utvikling og sikrer at viktige kulturmiljøverdier tas vare på. Lokalstyret har gjennom sine roller som lokal samfunnsutvikler og eier av bygg og anlegg gode muligheter for å nå sine overordnede mål ved å ta vare på eldre bygningsmasse. For informasjon om energieffektivisering og klimavennlig arealbruk og arealplanlegging vises det til Riksantikvarens temaside om klima og kulturmiljø: [Klima og kulturmiljø - Riksantikvaren](#), klimastrategi for kulturmiljøforvaltning [Riksantikvarens klimastrategi for kulturmiljøforvaltning - 2021 til 2030 - Digitalt](#) og veileder om unntak fra TEK17: [Rettleiar om unntak frå TEK17 - Riksantikvaren](#).

Delplanområdet berører båndleggingssone H770_1 tilknyttet automatisk fredet kulturminne, samt faresone for ras- og skredfare H310_1. Båndleggingssonen og faresonen må videreføres i delplanen.

Teknisk infrastruktur og energiløsninger

Sysselemesteren støtter at utredningen skal inkludere en vurdering av hvordan de ulike utviklingsalternativene for Nybyen vil kunne påvirke dagens og framtidig teknisk infrastruktur og energiløsninger i området.

Samfunnssikkerhet og beredskap

Samfunnssikkerhet og beredskap bør belyse mulige konsekvenser av klimaendringer i Longyearbyen. Oppdatert klimaprofil for Longyearbyen ([Norsk klimaservicesenter 2024](#)) bør tas inn som kunnskapsgrunnlag og hjelpemiddel i overordnet planlegging.

Klimaendringene antas å kunne medføre økt risiko i området i større deler av året og ikke kun konsentrert til vinterhalvåret. Utfordringer knyttet til tinende permafrost og konsekvensen for eksisterende infrastruktur er ikke nevnt i planprogrammet og bør løftes frem.

Det er positivt at flomrisiko med klimapåslag er nevnt i punkt 7.10.3, og at skredfare er tatt med som et fokusområde i punkt 5.2.1, men det antas at det her i stor grad er fokusert på snøskred. I tillegg bør også tining av permafrost og hyppigere forekomst av sørpeskred, jord- og flomskred, er relevant problematikk for Longyearbyen som bør tas med inn i vurderingen for å kunne ivareta innbyggernes trygghet og sikkerhet i tråd med forskrift om sivilbeskyttelseslovens anvendelse på Svalbard og om beredskapsplikt for Longyearbyen lokalstyre.

Videre prosess

Sysselemesteren ønsker å følge planprosessen tett, og deltar gjerne på møter og befaringer.

Med hilsen

Torild Jørgensen
miljøvernsjef
e.f.

Jogeir Engeset Mikalsen
seniorrådgiver arealplanlegging

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskreven signatur

Kopimottakere:
Longyearbyen lokalstyre

Møte med LPO Arkitektene 3. juni 2026 – Innspill fra Ungdomsrådet om Nybyen

LPO Arkitektene presenterte status for Nybyen, inkludert dagens bruk av området, bygningenes tilstand og den historiske betydningen av bebyggelsen. Formålet med presentasjonen var å innhente innspill fra Ungdomsrådet om fremtidig bruk og utvikling av Nybyen.

Ungdomsrådet understreket at Nybyen har stor kulturell og historisk verdi, og at det er viktig å bevare området som et kulturminne for fremtidige generasjoner. Flere medlemmer uttrykte et ønske om å bevare mest mulig av den eksisterende bebyggelsen for å ivareta området identitet og historie.

Det ble diskutert ulike alternativer for bevaring, blant annet å rive minst mulig og beholde bygningenes ytre struktur (skallet) for å sikre at området historiske uttrykk opprettholdes. Ungdomsrådet mener at den kulturelle og historiske betydningen av Nybyen i Longyearbyen er viktig å ta vare på.

Samtidig påpekte Ungdomsrådet at omfattende restaurering i et område som er utsatt for skred innebærer betydelig risiko. Det ble uttrykt bekymring for om store økonomiske investeringer i restaurering er forsvarlige når området har utfordringer knyttet til sikkerhet.

Som et mulig kompromiss foreslo Ungdomsrådet å bevare de fem første brakkene og rive de to siste, da disse vurderes som de mest utsatte. På denne måten kan man ivareta viktige kulturhistoriske verdier, samtidig som hensynet til sikkerhet og økonomi tas med i vurderingen.

Ungdomsrådet ønsker en helhetlig tilnærming til Nybyen, hvor bevaring av kulturarven balanseres mot sikkerhetsmessige og økonomiske konsekvenser.

For å kunne gjøre en mer informert vurdering mener Ungdomsrådet at det vil være nyttig å få tilgang til tallgrunnlag og relevante vurderinger fra Sysselmesterens rapport.

From: Carlos Iglesias Mac-Cragh <ci.mccragh@gmail.com>
Sent: onsdag 20. mai 2026 23:56
To: nord
Subject: Nybyen Future

Some people who received this message don't often get email from ci.mccragh@gmail.com. [Learn why this is important](#)

Dear LPO Architects and Longyearbyen Local Council,

I am writing in relation to the planning program for Nybyen and the potential demolition of barracks 3, 4, 9, 11 and 13.

For many years, these barracks have been an important part of Longyearbyen's housing situation. They have provided both independent rental options — particularly in barrack 3 — as well as accommodation used by larger tourism companies. Together, they have helped make it possible for seasonal workers, guides and other employees to live and work in the town.

Access to housing that is not directly connected to an employer is especially important in Longyearbyen. Without independent options, workers can become entirely dependent on their company for accommodation, which can make it difficult to leave unstable or poor working conditions out of fear of losing housing as well. In such a small and limited housing market, this creates significant pressure and contributes to insecure living situations and a constant turnover of workers who are forced to move every few months.

I understand that the area is being considered for future development, but I hope the practical and social role that Nybyen currently serves is taken into account during the process. If changes do happen, it would be important to ensure that this type of accessible housing remains available within the local housing system, either through preservation or replacement.

Thank you for taking this into consideration.

Kind regards,

Carlos

Utdannet ingeniør i byplanlegging
Ulrich Schildberg
Königsallee 28
44789 Bochum
Tyskland
Ulrich.schildberg@web.de

Uttalelse om Delplan D 66 "Nybyen"

Anledning

Eksistensen av den historiske gruvebosetningen "Nybyen" fra tidlig på 1950-tallet trues. På grunn av beliggenheten på østsiden av Longyeardalen er det risiko for jordskred og snøskred. De felles boligene eller "kasernene" oppfyller ikke lenger dagens krav til moderne boforhold og er delvis tomme. Innsatsen som kreves for å vedlikeholde den tekniske infrastrukturen (varme, elektrisitet, vann) er stor. Den energiske tilstanden i husene er dårlig. Det vurderes derfor å rive i det minste deler av kasernen. Som en del av «Delplan D 66» tas det frem alternativer for fremtidig håndtering av oppgjøret.

Nybyen-området er vist i den fortsatt gyldige stedsplanen som et «bygningsområde av historisk betydning», så med noen få unntak baseres beskyttelsen av området kun på spesifikasjonene i plantegningen.

Bakgrunn

Som en del av mitt profesjonelle arbeid som arkitekt og byplanlegger var jeg sterkt involvert i bevaringen av gruvearbeidernes bosetninger i det tyske Ruhr-området. Ved å gjøre dette hadde jeg ansvar for bevaring og renovering av flere såkalte «Company Towns».

I min nåværende doktorgrad ved Institutt for geografi ved Ruhr-universitetet i Bochum, arbeider jeg med transformasjonen av gruvebyer og -regioner, også med eksempelet Longyearbyen. I denne sammenhengen har jeg besøkt Longyearbyen flere ganger og også overnattet i Nybyen.

Vurdering

Gruvebosetningene er knyttet til beliggenheten og driftsperioden til de tilknyttede gruvene, og skal derfor regnes som en del av driftsanleggene. På grunn av den begrensede størrelsen på kullforekomstene har gruvene alltid en begrenset levetid.

Karakteristisk for Longyearbyen er at bosetningene alltid fulgte de respektive gruvene "mot klokken" gjennom Longyeardalen, noen ganger ble bygningene til og med flyttet. Denne «bevegelsen» stoppet først da gruvedriften flyttet til Adventdalen (Gruve 5, 6 og 7) fra slutten av 1950-tallet og et «bysentrum» utviklet seg i Longyearbyen. Boligformen endret seg også fra fellesbolig for mannlige gruvearbeidere til familiehuse og leiligheter som det ikoniske «Spishuse». Senest med nedleggelsen av Gruve 2b i 1967 og Gruve 4 i 1970, hadde Nybyen mistet sin funksjon som bolig for gruvearbeidere, og brakkeene ble delvis omgjort til overnatting for studenter og turister.

Etter den omfattende ødeleggelsen av den nærliggende bosetningen "Sverdrupbyen" og "renatureringen" av Svea, er Nybyen det siste nesten fullstendig bevarte beviset på en gruvearbeiderbosetning i umiddelbar etterkrigstid på Svalbard, sammen med de allerede nevnte "spishuse" og noen hus i Haugen. Byplanen med to-etasjes boligbrakker langs gaten er fortsatt fullstendig bevart, og den opprinnelige funksjonen som boligbrakker for enkle arbeidere og for "formannen" samt en forsyningsbygning med butikk, som senere ble brukt som kunstsenter, er fortsatt tydelig gjenkjennelig.

Sammen med de „spissehusene“ fra 1970-tallet dokumenterer Nybyen utviklingen av gruvearbeiderboliger på Svalbard. De gjenværende husene i Hiorthhamn og det stort sett bevarte ensemblet i Ny Ålesund står for boligbygging fra begynnelsen av 1900-tallet, bosetningene i Barentsburg og spesielt pyramidene er karakteristiske for byggingen av sovjetiske «ideelle byer» i Arktis.

Selv på internasjonalt nivå, noe jeg ble kjent med mens jeg jobbet med doktorgraden min, er Nybyen et fremragende eksempel på gruvearbeiderboliger. Mange tidligere «Company Towns» ble forlatt etter gruvedriftens slutt, for eksempel Qullissat på Grønlands Disko øy, og ble «spøkelsesbyer» eller «lost places». Andre bosetninger, for eksempel i Ruhr-området, ble endret til det ugjenkjennelige hvis de ikke var under monumentbeskyttelse. Med tanke på størrelsen og omfanget kan gruvebosetningene på Svalbard på noen måter sammenlignes med gruvebosetningene i Chile, som nå er verdensarvsteder, for eksempel Sewell, eller gruveområdene Nord-Pas de Calais i Frankrike og Sør-Wales (Blaenavon), som også er verdensarvsteder. Restene av gruver og bosetninger utgjør et unikt «industrielandskap» på Svalbard, som med rette har vært på UNESCOs foreløpige liste siden 2007¹.

Av denne grunn bør Nybyen bevares i sin nåværende tilstand så langt det er mulig, så langt det teknisk er mulig. Dette kan også være av stor betydning for turismen, slik man kan observere i Ruhr-området, hvor den såkalte «industrikulturen» nå har blitt en attraksjon for turister. På samme måte som i Ruhrområdet kunne en «Industriarvstrute» opprettes på Svalbard, som ville knytte sammen for eksempel Gruve 3, Tankkranen, Taubaneseentrale og «Kurven», de andre gruvelevningene i Longyeardalen samt gruve 5, 6 og 7. Taubane kan være lenken. Dette vil også fremme bærekraftig turisme.

Selvfølgelig må man ta i betraktning at monumenter best bevares gjennom bruk, ikke alt kan bli et friluftsmuseum. De naturlige farene nevnt ovenfor må også tas i betraktning. Det ville være tenkelig, i hvert fall i den mindre farlige sommersesongen, å bevare noen av kasernene som overnatting for turister og sesongarbeidere, slik det allerede skjer med «Coal Miner's Cabins». En av brakkene kunne også restaureres til sin opprinnelige tilstand for å dokumentere de tidlige levekårene. Hvis riving av noen av husene ikke kan unngås, bør i det minste fundamentene bevares og plasseringen dokumenteres. Jeg kan ikke vurdere om beskyttende tiltak mot naturlige hendelser som en beskyttende mur eller gjerde er gjennomførbare.

Disse tiltakene kunne bevare den unike karakteren til Svalbard og Longyearbyen og dokumentere industrihistorien.

29. april 2026

¹ <https://whc.unesco.org/en/tentativelists/5161/>

Statement on Delplan D 66 "Nybyen"

Occasion

The existence of the historic miners' settlement "Nybyen" from the early 1950s is threatened. Due to its location on the eastern slope of Longyeardalen, there is a risk of landslides and avalanches. The communal accommodations or "barracks" no longer meet today's requirements for modern living conditions and are partly empty. The effort required to maintain the technical infrastructure (heat, electricity, water) is high. The energetic condition of the houses is poor. It is therefore being considered to demolish at least part of the barracks. As part of the "Delplan D 66", alternatives for the future handling of the settlement are being made.

The Nybyen area is shown in the still valid site plan (arealplan) as a "building area of historical importance", so with a few exceptions, the protection of the area is based only on the specifications of the site plan.

Background

As part of my professional work as an architect and urban planner, I was intensively involved in the preservation of miners' settlements in the German Ruhr area. In doing so, I was responsible for the preservation and renovation of several so-called "garden cities".

In my current PhD at the Institute of Geography at the Ruhr University Bochum, I am dealing with the transformation of mining towns and regions, also using the example of Longyearbyen. In this context, I have visited Longyearbyen several times and also stayed overnight in Nybyen.

Rating

Miners' settlements are tied to the location and the operating period of the associated mines and are therefore to be regarded as part of the operating facilities. Due to the limited size of coal deposits, mines always have a limited lifespan.

Characteristic of Longyearbyen is that the settlements always followed the respective mines "counterclockwise" through Longyeardalen, sometimes the buildings were even translocated. This "movement" only came to a halt when mining moved to Adventdalen (Grube 5, 6 and 7) from the end of the 1950s and a "city centre" developed in Longyearbyen. The form of housing also changed from communal accommodation for male miners to family houses and apartments such as the iconic "Spisshuse". At the latest with the closure of Grube 2b in 1967 and Grube 4 in 1970, Nybyen had lost its function as a residential location for miners and the barracks were partly converted into accommodation for students and tourists.

After the extensive destruction of the neighbouring settlement of "Sverdrupbyen" and the "renaturation" of Svea, Nybyen is the last almost completely preserved evidence of a miners' settlement of the immediate post-war period on Svalbard, along with the already mentioned "Spisshuse" and some houses in Haugen. The urban layout of two-storey residential barracks arranged along the street is still completely preserved and the original function of residential barracks for simple

workers and for the "foreman" (formannsmessa) as well as a supply building with a shop, which was later used as an art centre, is still clearly recognisable.

Together with the pointed houses from the 1970s, Nybyen documents the development of miners' housing on Svalbard. The remaining houses in Hiorthhamn and the largely preserved ensemble in Ny Ålesund stand for housing construction from the beginning of the 20th century, the settlements of Barentsburg and especially Pyramiden are characteristic of the construction of Soviet "ideal cities" in the Arctic.

Even on an international scale, which I got to know while working for my PhD, Nybyen is an outstanding example of miners' housing. Many former "Company Towns" were abandoned after the end of mining, for example Qullissat on Greenland's Disko Island, and became "ghost towns" or "lost places". Other settlements, for example in the Ruhr area, were changed beyond recognition if they were not under monument protection. Considering the size and scale, the mining settlements on Svalbard are in some ways comparable to the mining settlements in Chile, which are now World Heritage Sites, for example Sewell, or the mining regions of Nord-Pas de Calais in France and South Wales (Blaenavon), which are also World Heritage Sites. The remains of mines and settlements form a unique "industrial landscape" on Svalbard, which has rightly been on the UNESCO tentative list since 2007¹.

For this reason, Nybyen should be preserved in its current state as far as possible, as far as this is technically possible. This can also be of great importance for tourism, as can be observed in the Ruhr area, where the so-called "industrial culture" has now become an attraction for tourists. Similar to the Ruhr area, a "Route of Industrial Heritage" could be created on Svalbard, which would connect, for example, Gruve 3, the Titan Crane, the Taubaneseentrale and "Kurven", the other relics of mining in Longyeardalen as well as Pits 5, 6 and 7. The taubane could be the link. This would also promote sustainable tourism.

Of course, it must be taken into account that monuments are best preserved through use, not everything can become an open-air museum. The natural hazards mentioned above must also be taken into account. It would be conceivable, at least in the less dangerous summer season, to preserve some of the barracks as accommodation for tourists and seasonal workers, as is already happening with the "Coal Miner's Cabins". One of the barracks could also be restored to its original state in order to document the early living conditions. If demolition of some of the houses cannot be avoided, at least the foundations should be preserved and the location documented. I cannot judge whether protective measures against natural events such as a protective wall or fence are feasible.

These measures could preserve the unique character of Svalbard and Longyearbyen and document the industrial history.

April 29, 2026

¹ <https://whc.unesco.org/en/tentativelists/5161/>

Stellungnahme zum Delplan D 66 „Nybyen“

Anlass

Die historische Bergarbeitersiedlung „Nybyen“ aus den frühen 1950er-Jahren ist in ihrer Existenz bedroht. Durch die Lage am Osthang des Longyeardalen drohen Erdrutsche und Lawinen. Die Gemeinschaftsunterkünfte oder „Baracken“ entsprechen nicht mehr den heutigen Anforderungen an moderne Wohnbedingungen und stehen teilweise leer. Der Aufwand für die Erhaltung der technischen Infrastruktur (Wärme, Strom, Wasser) ist hoch. Der energetische Zustand der Häuser ist schlecht. Es wird deshalb überlegt, zumindest einen Teil der Baracken abzubauen. Im Rahmen des „Delplans D 66“ werden Alternativen zum zukünftigen Umgang mit der Siedlung angestellt.

Das Gebiet von Nybyen ist im noch gültigen Arealplan als „Baugebiet mit historischer Bedeutung“ dargestellt, mit wenigen Ausnahmen beruht der Schutz des Gebietes also nur auf den Festlegungen des Arealplans.

Hintergrund

Im Rahmen meiner beruflichen Tätigkeit als Architekt und Stadtplaner war ich intensiv mit der Erhaltung von Bergarbeitersiedlungen im deutschen Ruhrgebiet beschäftigt. Dabei habe ich verantwortlich an der Erhaltung und Sanierung mehrerer sogenannter „Gartenstädte“ mitgewirkt.

In meiner laufenden Promotion am Geografischen Institut der Ruhr-Universität Bochum beschäftige ich mich mit der Transformation von Bergbauorten und -Regionen auch am Beispiel von Longyearbyen. In diesem Zusammenhang habe ich Longyearbyen schon mehrfach besucht und auch in Nybyen übernachtet.

Bewertung

Bergarbeitersiedlungen sind an den Standort und die Betriebsdauer der dazugehörigen Bergwerke gebunden und sind deshalb als ein Teil der Betriebsanlagen zu betrachten. Aufgrund des begrenzten Umfangs der Kohlenlagerstätten haben Bergwerke immer nur eine begrenzte Lebensdauer.

Charakteristisch für Longyearbyen ist, dass die Siedlungen immer den jeweiligen Bergwerken „gegen den Uhrzeigersinn“ durch das Longyeardalen folgten, teilweise wurden die Gebäude sogar transloziert. Diese „Bewegung“ kam erst zum Stillstand, als sich der Bergbau ab Ende der 1950er-Jahre in das Adventdalen verlagerte (Grube 5, 6 und 7) und sich in Longyearbyen ein „Stadtzentrum“ herausbildete. Auch veränderte sich die Wohnform von Gemeinschaftsunterkünften für männliche Bergleute hin zu Familienhäusern und -Wohnungen wie den ikonischen „Spitzhäusern“. Spätestens mit der Stilllegung der Grube 2b im Jahr 1967 und der Grube 4 im Jahr 1970 hatte Nybyen seine Funktion als Wohnstandort für Bergleute verloren und die Baracken wurden teilweise in Unterkünfte für Studenten und Touristen umgewandelt.

Nach der weitgehenden Zerstörung der benachbarten Siedlung „Sverdrupbyen“ und der „Renaturierung“ von Svea stellt Nybyen neben den bereits erwähnten „Spitzhäusern“ und einigen Häusern in Haugen das letzte nahezu vollständig erhaltene Zeugnis einer Bergarbeitersiedlung der

unmittelbaren Nachkriegszeit auf Svalbard dar. Die städtebauliche Ordnung aus längs der Straße angeordneten zweigeschossigen Wohnbaracken ist noch vollständig erhalten und auch die ursprüngliche Funktion aus Wohnbaracken für einfache Arbeiter und für die „Steiger“ (formannsmessa) sowie einem Versorgungsgebäude mit Geschäft, welches später als Kunstzentrum genutzt wurde, ist noch gut erkennbar.

Zusammen mit den aus den 1970er-Jahren stammenden Spitzhäusern dokumentiert Nybyen die Entwicklung des Bergarbeiterwohnungsbaus auf Svalbard. Die verbliebenen Häuser in Hiorthhamn sowie das weitgehend erhaltene Ensemble in Ny Ålesund stehen für den Wohnungsbau aus der Zeit des Beginns des 20. Jahrhunderts, die Siedlungen Barentsburg und vor allem Pyramiden sind charakteristisch für den Bau sowjetischer „Idealstädte“ in der Arktis.

Auch im internationalen Maßstab, den ich während der Arbeit für meine Promotion kennengelernt habe, ist Nybyen ein herausragendes Beispiel für den Bergarbeiterwohnungsbau. Viele ehemalige „Company Towns“ wurden nach dem Ende des Bergbaus verlassen, zum Beispiel Qullissat auf der grönländischen Disko-Insel und wurden zu „Geisterstädten“ oder „Lost places“. Andere Siedlungen, zum Beispiel im Ruhrgebiet wurden bis zur Unkenntlichkeit verändert, wenn sie nicht unter Denkmalschutz standen. Unter Berücksichtigung der Größe und des Maßstabs sind die Bergarbeitersiedlungen auf Svalbard in gewisser Weise mit den mittlerweile zum Weltkulturerbe gehörenden Bergbausiedlungen in Chile, zum Beispiel Sewell oder den ebenfalls zum Weltkulturerbe gehörenden Bergbauregionen Nord-Pas de Calais in Frankreich und South-Wales (Blaenavon) vergleichbar. Die Reste der Bergwerke und der Siedlungen bilden auf Svalbard eine einzigartige „industrial landscape“, die zu Recht seit 2007 auf der Tentativliste der UNESCO steht¹.

Aus diesem Grund sollte Nybyen so weit wie möglich im derzeitigen Zustand erhalten werden, soweit dieses technisch möglich ist. Dieses kann auch für den Tourismus eine große Bedeutung haben, wie man es im Ruhrgebiet beobachten kann, wo die sogenannte „Industriekultur“ mittlerweile eine Attraktion für Touristen geworden ist. Ähnlich wie im Ruhrgebiet könnte auf Svalbard eine „Route der Industriekultur“ entstehen, welche zum Beispiel die Grube 3, den Titankran, die Taubanesentrale und „Kurven“, die sonstigen Relikte des Bergbaus im Longyeardalen sowie die Gruben 5, 6 und 7 verbindet. Die Taubane könnte das Bindeglied darstellen. Dieses würde auch den nachhaltigen Tourismus fördern.

Dabei ist natürlich zu berücksichtigen, dass Denkmäler am besten durch Nutzung erhalten werden, nicht alles kann zu einem Freilichtmuseum werden. Auch sind die oben genannten natürlichen Gefahren zu berücksichtigen. Denkbar wäre es, zumindest in der weniger gefährlichen Sommersaison einige der Baracken als Unterkünfte für Touristen und Saisonarbeiter zu erhalten, wie es mit den „Coal Miner's Cabins“ ja bereits geschieht. Auch könnte eine der Baracken in den ursprünglichen Zustand zurückversetzt werden, um die frühen Wohnbedingungen zu dokumentieren. Sollte ein Abriss einiger der Häuser nicht zu vermeiden sein, sollten zumindest die Fundamente erhalten und der Standort dokumentiert werden. Ob Schutzmaßnahmen gegen Naturereignisse wie ein Schutzwall oder -Zaun machbar sind, kann ich nicht beurteilen.

Durch diese Maßnahmen könnte der einzigartige Charakter von Svalbard und Longyearbyen erhalten und die industrielle Geschichte dokumentiert werden.

29. April 2026

¹ <https://whc.unesco.org/en/tentativelists/5161/>

Øyvind Sødal

From: Jogeir Engeset Mikalsen <Jogeir.Mikalsen@sysselmesteren.no>
Sent: fredag 22. mai 2026 15:28
To: Øyvind Sødal
Subject: SV: Forsinket utsendelse av høringsuttalelse til delplan Nybyen

Flott! Takk. Vi bør absolutt klare å få dette til innen da. Skal sende det ut så raskt vi klarer

Vennlig hilsen / Best regards

Jogeir Engeset Mikalsen

seniorrådgiver arealplanlegging/Senior Adviser areal management

T: +4792286585 | M: +4792286585

Fra: Øyvind Sødal <oso@lpo.no>
Sendt: fredag 22. mai 2026 15:26
Til: Jogeir Engeset Mikalsen <Jogeir.Mikalsen@sysselmesteren.no>
Emne: RE: Forsinket utsendelse av høringsuttalelse til delplan Nybyen

OBS! OBS! Denne e-posten kommer fra en ekstern avsender. Vis varsomhet med lenker og vedlegg. -IKT, Sysselmesteren

Hei! Ja, vi kan akseptere en fristutsettelse. Helst ikke mer enn dere trenger, og ikke ut over neste uke, altså 29. mai.

Da vi når juni må vi etter fremdriftsplanen være i gang med innspillsbehandlingen og grunnlagsutredninger.

Med vennlig hilsen

Øyvind Sødal

Arealplanlegger

oso@lpo.no | T +47 96797990

LPO arkitekter

Besøksadresse | Lompensenteret, 9170 Longyearbyen

Postadresse | PB 400, 9171 Longyearbyen

www.lpo.no | nord@lpo.no

Lpo

From: Jogeir Engeset Mikalsen <Jogeir.Mikalsen@sysselmesteren.no>
Sent: fredag 22. mai 2026 14:56
To: Øyvind Sødal <oso@lpo.no>
Subject: Re: Forsinket utsendelse av høringsuttalelse til delplan Nybyen

You don't often get email from jogeir.mikalsen@sysselmesteren.no. [Learn why this is important](#)

Hei

Det kom en kontrabeskjed internt her. Er det mulig å få utsettelse av høringsfristen?

Sendt fra [Outlook for iOS](#)

From: Øyvind Sødal <oso@lpo.no>

Sent: Thursday, May 21, 2026 10:23:52 AM

To: Jogeir Engeset Mikalsen <Jogeir.Mikalsen@sysselmesteren.no>

Cc: nord <nord@lpo.no>

Subject: RE: Forsinket utsendelse av høringsuttalelse til delplan Nybyen

OBS! OBS! Denne e-posten kommer fra en ekstern avsender. Vis varsomhet med lenker og vedlegg. -IKT, Sysselmesteren

Hei!

Det går fint! Vi ser fram til å motta høringsuttalelse fra dere.

Med vennlig hilsen

Øyvind Sødal

Arealplanlegger

oso@lpo.no | T +47 96797990

LPO arkitekter

Besøksadresse | Lompensenteret, 9170 Longyearbyen

Postadresse | PB 400, 9171 Longyearbyen

www.lpo.no | nord@lpo.no

Lpo

From: Jogeir Engeset Mikalsen <Jogeir.Mikalsen@sysselmesteren.no>

Sent: onsdag 20. mai 2026 23:57

To: nord <nord@lpo.no>

Subject: Forsinket utsendelse av høringsuttalelse til delplan Nybyen

Some people who received this message don't often get email from jogeir.mikalsen@sysselmesteren.no. [Learn why this is important](#)

Hei

Vi har ikke fått ekspedert høringsuttalelsen vår til varsel om oppstart av planarbeid i Nybyen. Vi skal prøve å få sendt det i morgen 21. mai. Håper det går greit.

Mvh

Jogeir Mikalsen

Seniorrådgiver Arealplan

Sendt fra [Outlook for iOS](#)

From: Anatolijs Venovcevs <Anatolijs@svalbardmuseum.no>
Sent: onsdag 29. april 2026 14:58
To: nord
Subject: Innspill til planarbeid rundt Nybyen - arkeologi

Hei LPO,

Jeg hadde et kort innspill til planarbeid rundt Nybyen.

Etter min mening, er det et visst arkeologisk potensial i området knyttet til anlegg som ble revet gjennom årene. Fra en tidligere samtale med Niko Saikkonen, direktør av Spitsbergen Kunstsenteret, finnes det fortsatt spor av Sparebank-bygningen bak kunstsenteret. Det er også en mulighet for å finne spor av gangbroen som pleide å være mellom Nybyen og Sverdrupbyen. Det kan også være spor av noen av de andre anlegg som brakkene, fyrhuset, og rørkassene. Disse rester kan gi viktig kulturhistorisk informasjon om hvordan Nybyen ble bygd.

Jeg planlegger å gjøre en arkeologisk undersøkelse over sommeren for å se hvis det finns konkrete spor av disse anlegg.

Med vennlig hilsen/Best regards

Anatolijs Venovcevs

Forsker i Historisk Arkeologi/Researcher in Historical Archaeology

Tlf. +47 458 40 606

www.svalbardmuseum.no

From: Ørjan Olsen <orjan.olsen@lns.no>
Sent: mandag 4. mai 2026 07:46
To: nord
Subject: Innspill til D66

Hei

LNS Spitsbergen leier i dag Brakke 9 utenom skredsesong (01.05-31.10).

Denne perioden er høysesong for anleggsarbeid på Svalbard, og disse 22 rommene er meget viktig, ikke bare for vår virksomhet, men også andre håndverkere som vi fremleier til for kostpris.

Et bortfall av dette tilbudet vil resultere i midlertidige rigger ført opp i forbindelse med prosjekt, og den kostnaden og miljøutfordringen dette gir. Slike rigger vil måtte fraktes fra fastlandet og føres opp, og demonteres i takt med prosjektene.

Når faktum er at det skal skje enormt mye fremover, vil det være meget uklokt å gjøre disse overnattingskapasitetene utilgjengelig

Vi ønsker å involveres i punkt 7.5.3 for å bistå med nærings- og aktivitetsanalysen

Med vennlig hilsen / Best regards
for LNS Spitsbergen

Ørjan Olsen
Eiendomssjef

M: +47 904 04 646

W: lnss.no

E: orjan.olsen@lns.no

